

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, van 29 februari 2012 in zaken nrs. 11/3748 en 11/3749 in de
gedingen tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie en Asiel (lees: de minister voor Immigratie,
Integratie en Asiel).

Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 19 december 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie aanvragen van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen verband houdend met een beperking medische behandeling dan wel conform beschikking staatssecretaris, afgewezen. Bij eerstbedoeld besluit heeft hij tevens een verzoek van de vreemdeling om krachtens artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) te bepalen dat zijn uitzetting achterwege blijft, afgewezen.

Bij onderscheiden besluiten van 28 januari 2011 heeft de minister voor Immigratie en Asiel de daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaren ongegrond verklaard. Die besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 29 februari 2012 heeft de rechtbank de daartegen door de vreemdeling ingestelde beroepen ongegrond verklaard en zijn verzoek om schadevergoeding wegens overschrijding van de redelijke termijn in die zaken, afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, thans de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, heeft een verweerschrift ingediend.

Bij brieven van 3 april 2012, 4 april 2012, 12 mei 2012, 15 mei 2012 en 28 mei 2012 heeft de vreemdeling nadere stukken ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.
2. Voor zover de door de vreemdeling bij voormelde brieven van 12 mei 2012 en 28 mei 2012 gevoegde stukken dateren van ná de aangevallen uitspraak en waarvan de inhoud ziet op de periode ná de aangevallen uitspraak, kunnen deze niet bij de beoordeling van het hoger beroep worden betrokken, nu de aangevallen uitspraak ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 dwingend als object van het hoger beroep is aangewezen.
3. Hetgeen in het hogerberoepsschrift als grief 1 en 2 is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

4. In grief 3 klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat zijn verzoek om schadevergoeding wordt afgewezen omdat de overschrijding van de redelijke termijn met ruim vier maanden gerechtvaardigd is. Hij heeft aangevoerd dat de staatssecretaris en de rechtbank voldoende geëquipeerd moeten worden geacht om de procedures binnen een redelijke termijn van drie jaar af te ronden en dat de omstandigheid dat hij verscheidene verblijfsrechtelijke procedures heeft gevoerd geen rechtvaardiging vormt voor overschrijding van die termijn.

4.1. De rechtbank heeft met betrekking tot het verzoek om schadevergoeding het volgende overwogen. In deze zaak is een totale lengte van de procedure van ten hoogste drie jaar redelijk te achten. De vreemdeling heeft op 20 oktober 2008 een verzoek om toepassing van artikel 64 van de Vw 2000 ingediend en op 27 oktober 2008 separate aanvragen om verlening van een reguliere verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verband houdend met de beperkingen medische behandeling en conform beschikking staatssecretaris. De procedure van bezwaar en beroep heeft, gerekend vanaf 20 oktober 2008, totaal drie jaar en ruim vier maanden geduurd, zodat sprake is van een overschrijding van de redelijke termijn met ruim vier maanden. Die overschrijding is echter, gelet op de ingewikkeldheid van de zaken als gevolg van het door de vreemdeling gelijktijdig voeren van de deels overlappende procedures, gerechtvaardigd.

4.2. Bij de beoordeling van het verzoek heeft de rechtbank onjuiste uitgangspunten gehanteerd. De reguliere vergunningprocedure verband houdend met de beperking medische behandeling en de procedure inzake de toepassing van artikel 64 van de Vw 2000 zijn door de staatssecretaris en de rechtbank gevoegd behandeld, zodat voor deze zaken sprake is van één procedure. De reguliere vergunningprocedure verband houdend met de beperking conform beschikking staatssecretaris is een daarvan te onderscheiden procedure, nu immers sprake is van een separate aanvraag die heeft geleid tot afzonderlijke besluitvorming en een afzonderlijke procedure. De rechtbank heeft niet onderkend dat, nu sprake is van twee te onderscheiden procedures en het verzoek om schadevergoeding betrekking heeft op beide procedures, zij per procedure diende te toetsen of een overschrijding van de redelijke termijn aan de orde is. Verder heeft zij niet onderkend dat volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraken van 24 december 2008 in zaak nr. 200802629/1 en 19 april 2011 in zaak nr. 200906168/1/V2; www.raadvanstate.nl) de redelijke termijn in zaken als deze aanvangt op het moment dat het bestuursorgaan het bezwaarschrift ontvangt.

Grief 3 slaagt reeds hierom.

5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling de besluiten van 28 januari 2011 toetsen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op hetgeen hiervoor is overwogen nog bespreking behoeven.

6. Met betrekking tot het verzoek om schadevergoeding wegens overschrijding van de redelijke termijn, overweegt de Afdeling het volgende.

In zaken als deze, die uit een bezwaarschriftenprocedure en tot het moment van de uitspraak op de beroepsgronden één rechterlijke instantie bestaan, is in beginsel een totale lengte per procedure van ten hoogste drie jaar redelijk te achten (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 19 april 2011 in zaak nr. 200906168/1/V2, www.raadvanstate.nl). Daarbij geldt dat de behandeling van het bezwaar ten hoogste één jaar en de behandeling van het beroep ten hoogste twee jaar mag duren (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 24 december 2008 in zaak nr. 200802629/1, www.raadvanstate.nl). De bezwaarschriften van 22 december 2008 tegen de besluiten van 19 december 2008 zijn op dezelfde dag door de staatssecretaris ontvangen. Sinds 22 december 2008 is ten tijde van de aangevallen uitspraak drie jaar en ruim twee maanden verstreken, zodat in beide procedures sprake is van een overschrijding van de redelijke termijn met ruim twee maanden. Deze overschrijdingen zijn, gelet op de ingewikkeldheid van de zaken, het processuele gedrag van de vreemdeling gedurende de procesgangen, en de wijze waarop de zaken door de staatssecretaris en de rechtbank zijn behandeld, niet gerechtvaardigd. Naar het oordeel van de Afdeling zijn de overschrijdingen volledig te wijten aan de staatssecretaris, nu de behandeling van de bezwaarschriften ruim twee jaar heeft geduurd, terwijl – zoals hiervoor is overwogen – een behandelduur van één jaar redelijk is, en de staatssecretaris daarbij onvoldoende voortvarend heeft gehandeld. Zo is de vreemdeling in de bezwaarschriftenprocedures eerst bij brief van 8 oktober 2009 in de gelegenheid gesteld te reageren op het advies van het Bureau Medische Advisering (hierna: het BMA-advies) van 30 juli 2009. Verder is hij naar aanleiding van zijn reactie van 21 mei 2010 op het BMA-advies van 9 april 2010 pas op 13 september 2010 door een ambtelijke commissie gehoord, en is vervolgens ruim vier maanden later, op 28 januari 2011, op de bezwaren besloten. Gelet hierop ziet de Afdeling aanleiding de staatssecretaris, met toepassing van artikel 8:73 van de Awb, te veroordelen – uitgaande per procedure van € 500,00 per half jaar dat de redelijke termijn is overschreden, waarbij het totaal van de overschrijding naar boven wordt afgerond – tot betaling van een bedrag van totaal € 1.000,00 aan de vreemdeling als vergoeding van de door hem in de procedures geleden immateriële schade.

7. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden komt de Afdeling niet toe. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van de bij de rechtbank bestreden besluiten waarop ze betrekking hebben, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans diensgevolge buiten het geschil.

8. De beroepen van de vreemdeling tegen de besluiten van 28 januari 2011 zijn gegrond. De besluiten van 28 januari 2011 dienen te worden vernietigd wegens overschrijding van de redelijke termijn. De Afdeling zal evenwel bepalen dat de rechtsgevolgen van die besluiten geheel in stand blijven. Daartoe wordt overwogen dat de uitkomsten van de geschillen, in het geval de staatssecretaris opnieuw in de zaken zou voorzien

met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen, niet anders zullen zijn.

9. De staatssecretaris van Veiligheid en Justitie dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 29 februari 2012 in zaken nrs. 11/3748 en 11/3749;
- III. verklaart de in die zaken ingestelde beroepen gegrond;
- IV. vernietigt de besluiten van de minister voor Immigratie en Asiel van 28 januari 2011, kenmerken 0103-19-8109;
- V. bepaalt dat de rechtsgevolgen van de vernietigde besluiten geheel in stand blijven;
- VI. veroordeelt de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie om aan de vreemdeling te betalen een bedrag van € 1.000,00 (zegge: duizend euro) te vermeerderen met de wettelijke rente over dit bedrag vanaf de datum van openbaarmaking van deze uitspraak tot aan de dag van algehele voldoening;
- VII. veroordeelt de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van de beroepen en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.311,00 (zegge: dertienhonderdelf euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- VIII. gelast dat de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie aan de vreemdeling het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 534,00 (zegge: vijfhonderdvierendertig euro) voor de behandeling van de beroepen en het hoger beroep vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. F.S.N. Nasrullah-Oemar, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

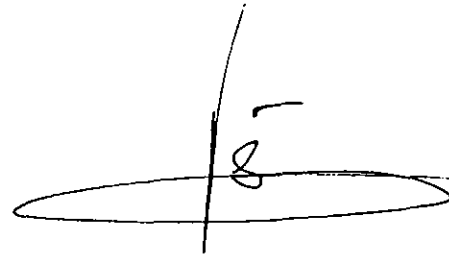
w.g. Nasrullah-Oemar
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 november 2012

404.

Verzonden: 14 november 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser